

A 2012. évi LIFT-díjas, Gál Ilona köszöntése

Az eddigiekben kétfajta ember kapott LIFT-díjat. Az egyik a mozgalmár-fajta, a másik a leszbikus mozgalmat kívülről segítő fajta. Most egy kevésbé beskatulyázható ember kapja, mondhatni, egy egyéniség. Nem mintha az eddigi díjazottak nem lettek volna valamennyien egyéniségek, mégis az idei díjazott, úgy érzem, kilóg a sémákból.

2003 júliusa óta van jelen a budapesti leszbikus életben. Bár ekkor még vidéken lakott, mégis a távolság és 60 év feletti kora ellenére abban az évben eljött a Pride-ra. Nemcsak eljött, hanem az internet segítségével rögtön barátokat is hozott, hogy legyen kivel felvonulnia. Barátkozó fajta ő, vicces felütéssel szinte mindenkivel megtalálja a hangot. Szeret beszélgetni. Nagy élettapasztalata és sok mindenről határozott véleménye van, amire érdemes odafigyelni. Írni is szeret, az [Előhívott önarcképek](#) c. Labrisz-kötetben olvashatjuk igen kifejezően megírt élettörténetét. Ezt még álnéven írta, de általa nevelt unokájának nagykorúsága után vállalta a nyilvánosságot, szerepel az *Eltitkolt évek* című [filmben](#) és [könyvben](#). Hiányozna, ha nem lenne, vele teljes életkorban az előbújt leszbikusok skálája. Jelenlétével erőt ad a leszbikus mozgalomnak. Amennyire az egészsége engedi, ott van minden felvonuláson és tüntetésen, ahol emberi jogokat vagy baloldali értékeket kell védeni. Mondhatni „tiszteletbeli mozgalmár” ő, aki töretlenül hisz a demonstrációk erejében. Nem tud otthon maradni, kiáll, eljön közénk. Az elmúlt 2-3 évben a Pride-on már foglalt helye van valamelyik kamionon a mi tisztelt „leszboszauruszunknak”, onnan integet vidáman a népeknek. Ősz fejről messziről megismerni.

2003 júliusa és 2012 októbere között már tíz év telt el. Azt kívánom magunknak, hogy még több évtizedig élvezhessük díjazottunk társaságát, hiszen mint tudjuk: „A leszboszaurusz nem hal ki!”. Neki pedig sok erőt és tűrhető egészséget kívánok. Az idei LIFT-díjat Gál Ilona, mindnyájunk Icája kapja.

Szabó Judit

